

Sygn. akt IV U 983/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Zalasinski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 czerwca 2013 r. (Nr (...))

w sprawie J. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. R. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 maja 2013 roku do dnia 31 grudnia 2013 roku;

II. w pozostałej części oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 983/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 24.06.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej J. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczona jest zdolna do pracy.

Od decyzji tej odwołanie wniosła ubezpieczona J. R. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty. W uzasadnieniu decyzji podniosła, iż schorzenia, na które cierpi nie pozwalają mu na wykonywanie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł te same argumenty co w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje.

Ubezpieczona J. R. urodzona (...) była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia (...). W dniu (...) wystąpiła z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres

dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia. Po przeprowadzeniu badania lekarskiego Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Komisja Lekarska ZUS po stwierdzeniu u wnioskodawczyni ograniczenia sprawności stawu kolanowego lewego, ograniczenia ruchomości barku lewego z uszkodzeniem obrębka stawowego i okresowego zespołu bólowego kręgosłupa uznała ją za zdolną do pracy. Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: neurologa E. K., ortopedy K. K.. Biegli w swojej opinii (k. 14-16v, 40) stwierdzili u ubezpieczonej stan po zwichnięciu lewego stawu barkowego z uszkodzeniem obrębka panewki, z wtórnym zespołem ciasnoty podbarkowej, po kilkakrotnym leczeniu operacyjnym, z ograniczeniem ruchomości stawu, dolegliwościami bólowymi wysiłkowymi, nawracające dolegliwości bólowe odcinków szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa, w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i wielopoziomowej dyskopatii, bez objawów korzeniowych i ubytkowych, stan po rekonstrukcji więzadła krzyżowego przedniego lewego stawu kolanowego z objawami niestabilności przedniej, bez zaburzeń wydolności chodu. Schorzenia te, zdaniem biegłych, powodują częściową niezdolność do pracy na okres od(...) do (...). Biegli stwierdzili również, że od dnia (...) ubezpieczona odzyskała zdolność do pracy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach określonych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, że ubezpieczony spełnia wszystkie warunki zawarte w tym przepisie. Odnośnie warunku niezdolności do pracy Sąd podzielił opinię biegłych, ponieważ została wydana przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonej i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. W ocenie Sądu wnioski zawarte w opinii powołanych w sprawie biegłych są prawidłowe i logicznie uzasadnione. Opinia ta jest zupełna, jasna, zaś zawarte w niej stwierdzenia są kategoryczne. Biegli w sposób wyczerpujący i skrupulatny dokonał oceny stanu zdrowia opiniowanej, zaś wynikające z przeprowadzonych badań przedmiotowych i podmiotowych wnioski mają walor dowodowy.

Podnieść należy, iż przy ocenie opinii biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13 października 1987 r., II URN 228/87, (...)).

Na rozprawie w dniu 26.06.2014r pełnomocnik organu rentowego nie kwestionował opinii biegłych. Sąd podzielając opinię biegłych oddalił odwołanie obejmujące okres po dniu 01.01.2014r. Ubezpieczona nie zakwestionowała opinii i nie złożyła żadnych wniosków dowodowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.2 i par.1 kpc orzekł jak w wyroku.